

14 Ιουνίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Κ.Α.

Εφεσείοντες,

v.

ΓΙΑΝΝΗ ΒΕΗ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8074)

5 Έφεση — Ευρήματα πρωτόδικου Δικαστηρίου — Σε υπόθεση τροχαίου ατυχήματος, και οι δύο πλευρές ανέφεραν ότι πεζός περπατούσε στο παγκέττο του δρόμου — Το Δικαστήριο βρήκε ότι ο πεζός περπατούσε πάνω στην ασφάλτο — Το εύρημά του αυτό ήταν αυθαίρετο — Διατάχθηκε επανεκδίκαση.

10 Έξοδα — Αγωγή εναντίον δύο εναγομένων, απορρίφθηκε εναντίον του ενός διότι κρίθηκε ότι δεν είχε εκ προσθήσεως ευθύνη — Δεν επιδικάστηκαν έξοδα υπέρ του — Είναι θέμα άσκησης διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου — Στην προκειμένη περίπτωση, η διακριτική αυτή ευχέρεια είχε ασκηθεί ορθά.

15 Σε υπόθεση τροχαίου ατυχήματος, όπου ο εφεσίβλητος είχε κτυπηθεί από το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο εφεσείων 1, τέθηκε θέμα κατά πόσο ο εφεσίβλητος περπατούσε στο παγκέττο του δρόμου, ή στο αριστερό άκρο μέρος της ασφάλτου. Στη μαρτυρία τους, τόσο ο εφεσίβλητος όσο και ο εφεσείων 1, ανέφεραν ότι ο εφεσίβλητος περπατούσε στο παγκέττο. Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι ο εφεσίβλητος περπατούσε στο άκρο αριστερό μέρος της ασφάλτου, δικαιολογώντας το εύρημά του από την πραγματική μαρτυρία. Στην ίδια αγωγή, το
20 πρωτόδικο Δικαστήριο απόρριψε την αγωγή εναντίον της εφεσείουσας 2, που ήταν σύζυγος του εφεσείουτα 1 και ιδιοκτήτρια του αυτοκινήτου που οδηγούσε ο εφεσείων 1, διότι έκρινε ότι δεν είχε εκ προσθήσεως ευθύνη. Κατ' έφεση, οι εφεσείοντες ισχυρίστηκαν ότι το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ο εφεσίβλητος περπατούσε στο άκρο αριστερό μέρος της ασφάλτου ήταν αυθαίρετο, και επίσης ισχυρίστηκαν ότι η μη επιδίκαση εξόδων υπέρ της εφεσείουσας 2, μετά την
25 απόρριψη της αγωγής εναντίον της, ήταν λανθασμένη.

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Εφόσον και οι δύο διάδικοι είχαν αναφέρει στην μαρτυρία τους ότι ο εφεσίβλητος περπατούσε στο παγκέττο αμέσως πριν το ατύχημα, το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι αυτός περπατούσε στο άκρο αριστερό μέρος της ασφάλτου ήταν αυθαίρετο. 5
- (β) Η επιδίκαση εξόδων υπέρ συνεναγόμενου εναντίον του οποίου η αγωγή απορρίπτεται είναι θέμα άσκησης διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου. Στην προκειμένη περίπτωση, το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά είχε ασκήσει την διακριτική του ευχέρεια με το να μην επιδικάσει έξοδα υπέρ της εφεσείουσας 2, λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι οι δύο εφεσείοντες είχαν τον ίδιο δικηγόρο. 10

Η έφεση επιτράπηκε χωρίς έξοδα. Διατάχθηκε επανεκδίκαση.

15

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Roussou v. Aristodemou (1989) 1 C.L.R. 12.

Έφεση.

Έφεση από τους εναγόμενους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Αρέστης, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 17.2.90 (Αρ. Αγωγής 10059/88) με την οποία κατανεμήθηκε 60% ευθύνη στον εφεσείοντα - εναγόμενο 1 και 40% ευθύνη εναντίον του εφεσίβλητου - ενάγοντα, σχετικά με τροχαίο ατύχημα το οποίο επισυνέβηκε στη Παλλουριώτισσα. 20

Χρ. Κληριδής, για τους εφεσείοντες.

25

Μ. Παπαπέτρου, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Α. Κούρσης.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με την οποία κατένευμε 60% ευθύνη εναντίον του εφεσείοντα-εναγόμενου 1 (στη συνέχεια "εφε- 30

σειόντα”) και 40% ευθύνη εναντίον του εφεσίβλητου ενάγοντα, σχετικά με τροχαίο ατύχημα το οποίο επισυνέβηκε στη Λεωφόρο Κένветυ, Παλλουριιώτισσα.

5 Αρχικά, η έφεση στρεφόταν και εναντίον των επιδικασθέντων αποζημιώσεων από το πρωτόδικο Δικαστήριο στον εφεσίβλητο, αλλά ο δικηγόρος του εφεσείοντα κατά τη διάρκεια της ακρόασης της έφεσης, εγκατέλειψε το λόγο αυτό.

10 Η εκδοχή του εφεσείοντα ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, είναι ότι στις 1/7/88, οδηγούσε το αυτοκίνητο σαλούν, υπ' αριθμό εγγραφής RG272, στη Λεωφόρο Κένветυ, στην Παλλουριιώτισσα, με κατεύθυνση προς το ΣΟΠΑΖ. Από απόσταση περίπου 50-60 μέτρων, είδε ένα πεζό ο οποίος βάδιζε στο παγκέττο, στην αριστερή πλευρά του δρόμου, σχετικά με την πορεία του. Όταν τον πλησίασε περίπου στα 1-2 μέτρα και η ταχύτητά του ήταν περίπου 15-20 μ.α.ώ., ο πεζός κινήθηκε δεξιά πάνω στην άσφαλο. Έστριψε δεξιά στην προσπάθειά του να τον αποφύγει, να μην τον κτυπήσει με το μπροστινό μέρος του αυτοκινήτου, πράγμα το οποίο πέτυχε. Ο πεζός, όμως, συγκρούστηκε με το καθρεφτάκι που βρίσκεται στην αριστερή μπροστινή πόρτα, με επακόλουθο να πέσει στο έδαφος. 20 Το πλάτος της ασφάλτου είναι 19 πόδια και 6 ίντσες και ο εφεσείοντας εξήγησε ότι οδηγούσε στην αριστερή πλευρά του δρόμου, γιατί από την απέναντι κατεύθυνση έρχονταν αυτοκίνητα.

25 Η εκδοχή του εφεσίβλητου είναι ότι στις 5 περίπου το απόγευμα, βάδιζε πάνω στο αριστερό παγκέττο στην άκρη της ασφάλτου, αλλά στην αντεξέταση, όταν ρωτήθηκε να προσδιορίσει επ' ακριβώς την πορεία του, και συγκεκριμένα κατά πόσο το ένα του πόδι ήταν στο παγκέττο και το άλλο στην άσφαλο, απάντησε τελικά ότι και τα δύο του πόδια βρίσκονταν στο παγκέττο και ότι βάδιζε πάνω στο παγκέττο, με κατεύθυνση προς το ΣΟΠΑΖ, όταν το αυτοκίνητο του εφεσείοντα τον κτύπησε πάνω στο αριστερό πόδι και έπεσε στο δρόμο. 30

35 Ο εφεσείοντας υπέδειξε στο Λοχία της Αστυνομίας, Μ.Ε. 1, που εξέτασε το ατύχημα, το σημείο συγκρούσεως το οποίο είναι δύο πόδια από την αριστερή άκρη της ασφάλτου, με κατεύθυνση την πορεία του αυτοκινήτου του εφεσείοντα. Με το σημείο συγκρούσεως συμφώνησε και ο εφεσίβλητος, όταν του υποδείχτηκε από το Μ.Ε. 1 το σχέδιο της σκηνής του ατυχήματος, όταν τον επισκέφθηκε στο Νοσοκομείο την ίδια ημέρα. Το αριστερό παγκέττο που είναι χρησιμοποιήσιμο, έχει πλάτος 2 πόδια και 6 ίντσες.

Ο πρωτόδικος Δικαστής, στην απόφασή του αναφορικά με την εκδοχή του εφρεσίβλητου, είπε τα εξής:

“Απορρίπτω την εκδοχή του ενάγοντα ότι κατά τη στιγμή της σύγκρουσης ευρίσκετο εντός του παγκέττου. Θα πρέπει βεβαίως εδώ να σημειωθεί ότι ο ενάγοντας ανέφερε ότι βάδιζε εντός του παγκέττου αλλ’ επανέλαβε ότι ήταν στην άκρη της ασφάλτου, πράγμα το οποίο δείχνει ότι δεν ήταν πράγματι εντός του παγκέττου, αλλά ήταν εις το ακρότατο σημείο της ασφάλτου.” 5

Ο πρωτόδικος Δικαστής, επίσης, απέρριψε τον ισχυρισμό του εφρεσίοντα ότι ο εφρεσίβλητος προσπάθησε να εισέλθει στην ασφάλτο, όταν ο ίδιος βρισκόταν σε μικρή απόσταση από αυτόν και στην απόφασή του είπε τα εξής: 10

“Δέχομαι επομένως σαν γεγονός ότι το αυτοκίνητο του εναγομένου συγκρούστηκε με τον ενάγοντα ενώ ο ενάγοντας βάδιζε ευθεία εις την άκρη αριστερή πλευρά της ασφάλτου σε απόσταση 1-2 πόδια από την ασφάλτο. Το γεγονός ότι αυτή ήταν η θέση του πεζού αμέσως πριν το δυστύχημα φαίνεται και από κάποιο τμήμα της μαρτυρίας του εναγομένου. Ανέφερε ότι για να αποφύγει τον πεζό οδήγησε το αυτοκίνητο του δεξιότερα και ότι αμέσως πριν τη σύγκρουση το όχημα του απείχε 2 πόδια από την αριστερή άκρη της ασφάλτου. Εάν πράγματι είχε οδηγήσει το αυτοκίνητο του δεξιότερα θα έπρεπε ή να αποφύγει τη σύγκρουση εντελώς ή να είχε γίνει η σύγκρουση σε σημείο του δρόμου πέραν των 2 ποδιών από την αριστερή άκρη της ασφάλτου. Όμως δέχεται και ο ίδιος όπως αναφέρθηκε, ότι το σημείο σύγκρουσης ήταν 2 πόδια από την αριστερή άκρη της ασφάλτου.” 15 20 25

Ο εναγόμενος απότυχε να αντιληφθεί έγκαιρα την παρουσία του πεζού στο δρόμο, ή και αν τον αντιλήφθηκε πέρασε πολύ κοντά από το σημείο όπου βάδιζε ο πεζός και τον άγγιξε με το αριστερό πλάινό καθρεφτάκι. Είναι γεγονός ότι ο ενάγοντας ανέφερε στο Δικαστήριο και είναι και η ιατρική μαρτυρία ότι δέχθηκε το κτύπημα ψηλά εις τον αριστερό μηρό ενώ θα ανέμενε κάποιος ότι με τον τρόπο που εκινούντο το αυτοκίνητο του εναγομένου και ο πεζός, το κτύπημα θα έπρεπε να ήταν στη δεξιά πλευρά του ενάγοντα. Όμως δεν θα μπορούσε κάποιος με ασφάλεια να πει τον τρόπο με τον οποίο το σώμα του ενάγοντα μετατοπίστηκε αμέσως μετά την πρώτη επαφή του με το αυτοκίνητο του εναγομένου. Επομένως δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ότι υπήρξε επαφή μεταξύ του αυτοκινήτου και του αριστερού μηρού του ενάγοντα.” 30 35 40

Ο πρωτόδικος Δικαστής αφού έλαβε υπόψη του τις αρχές οι οποίες διέπουν το θέμα του καταμερισμού της ευθύνης, κατέληξε στην απόφαση ότι 60% της ευθύνης για το δυστύχημα φέρει ο εφεσείοντας και 40% της ευθύνης ο εφεσίβλητος. Ο πρωτόδικος Δικαστής κατέληξε σε αυτή την απόφαση αφού έλαβε υπόψη του το γεγονός ιδιαίτερα ότι ο εφεσείοντας ήταν σε καλύτερη θέση να δει τον εφεσίβλητο και με μικρή προσπάθεια να τον αποφύγει πριν τον πλησιάσει.

Οι λόγοι εφέσεως που προβάλλει ο εφεσείοντας, είναι οι εξής:

- 10 (1) Τα ευρήματα και/ή συμπεράσματά του Δικαστηρίου σε σχέση με το πώς έγινε το ατύχημα και την ευθύνη, είναι λανθασμένα και/ή συγκρούονται με τη δοθείσα μαρτυρία και/ή είναι αντιφατικά με τη δοθείσα μαρτυρία.
- 15 (2) Τα ευρήματα και/ή συμπεράσματα του Δικαστηρίου ότι ο εναγόμενος είναι ένοχος αμέλειας είναι λανθασμένα και δεν ανταποκρίνονται στην πραγματική μαρτυρία καθώς επίσης και τη δοθείσα μαρτυρία.
- 20 (3) Ο καταμερισμός της ευθύνης 60% σε βάρος του εναγομένου και 40% σε βάρος του ενάγοντα δεν είναι ορθός υπό τις περιστάσεις.
- (4) Η απόφαση του Δικαστηρίου να απορρίψει την αγωγή εναντίον της εναγόμενης 2 χωρίς έξοδα δεν είναι δικαιολογημένη στο θέμα των εξόδων εφόσον δεν συντρέχει λόγος γιατί να μην καταβληθούν τα έξοδα στην εναγόμενη 2.
- 25 Ο δικηγόρος του εφεσείοντα εισηγήθηκε ότι το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστή ότι ο εφεσίβλητος βάδιζε στην άκρη της ασφάλτου, είναι αυθαίρετο και ότι δεν μπορούσε να απορρίψει την εκδοχή του ότι βάδιζε πάνω στο παγκέττο.
- 30 Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου εισηγήθηκε ότι ο πρωτόδικος Δικαστής μπορούσε να απορρίψει την εκδοχή του εφεσίβλητου ότι βάδιζε πάνω στο παγκέττο.

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με την εισήγηση του δικηγόρου του εφεσίβλητου. Ο εφεσίβλητος στην αντεξέτασή του, ξεκαθάρισε ότι βάδιζε πάνω στο παγκέττο τη στιγμή της σύγκρουσης και το εύρημα του Δικαστηρίου ότι ο εφεσίβλητος βάδιζε στην άκρη της ασφάλτου, είναι αυθαίρετο και δεν υποστηρίζεται από τη μαρτυρία

(Βλέπε *Meletios Roussou v. Christos Aristodemou* (1989) 1 C.L.R. 12, στη σελίδα 15).

Στην προκειμένη περίπτωση, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η έφεση πρέπει να επιτύχει και η υπόθεση να επανεκδικαστεί από άλλο Δικαστή. Στην παρούσα περίπτωση, αυτό το Εφετείο δεν μπορεί να υπεισέλθει σε πρωτογενή γεγονότα και να αποφασίσει περί της αξιοπιστίας των μαρτύρων. Ούτε μπορεί να εξάξει τα δικά του συμπεράσματα από αναντίλεκτα πρωτογενή γεγονότα, καθότι δεν υπάρχουν τέτοια στην προκειμένη περίπτωση. 5

Ο τελευταίος λόγος εφέσεως είναι ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα δεν έδωσε έξοδα υπέρ της εναγόμενης 2 όταν απέρριψε την αγωγή εναντίον της, καθότι ο εφεσίβλητος δεν απέδειξε ότι η πρώην εναγόμενη 2, η οποία είναι σύζυγος του εφεσείοντα, ευθύνεται εκ προστήσεως. 10

Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί, είναι κατά πόσο το πρωτόδικο Δικαστήριο άσκησε εσφαλμένα τη διακριτική του ευχέρεια, σχετικά με τη διαταγή του να μην επιδικάσει έξοδα υπέρ της πρώην εναγομένης 2. 15

Έχουμε τη γνώμη ότι ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια, καθότι η πρώην εναγόμενη 2 είναι σύζυγος του εφεσείοντα, είχαν κοινή υπεράσπιση και τον ίδιο συνήγορο. Ως εκ τούτου, ο λόγος αυτός της εφέσεως, αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 20

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση επιτυγχάνει και η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου παραμερίζεται. Διατάσσουμε επανεκδίκαση της υπόθεσης από άλλο Δικαστή, όσον αφορά την ευθύνη μόνο, καθότι η έφεση αναφορικά με το ποσό των αποζημιώσεων εγκαταλείφθηκε από τον εφεσείοντα. 25

Επειδή ο εφεσείοντας πέτυχε σε ορισμένους λόγους της εφέσεώς του και σε άλλους όχι, δεν κάνουμε οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα. 30

*Η έφεση επιτρέπεται χωρίς έξοδα.
Διατάσσεται επανεκδίκαση ως προς
την ευθύνη.*